

mooi Lientje

Volksmusical in vijf bedrijven

door

RUUD VAN LING

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MOOI LIENTJE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RUUD VAN LING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **16** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

MOEDER ELIZA: Beheert een illegaal weeshuis, exploiteert een wasserij, een slecht op geld belust mens.

DOVE KA: Een bedelares.

MOOIE MARIE: Een bordeelhoudster.

MANUS: Pseudoniem voor Hermannus de Vilder, oplichter, partner van moeder Eliza.

MOOI LIENTJE: Lena, Helana, hoofdpersoon van het verhaal.

HEER DE BODE: Maatschappelijk werker.

DAME BARONESSE CONSTANCE VAN PALLAND VAN SWINGERDEN: Maatschappelijk werkster.

DOKTER TOBIAS VAN SWINGERDEN: Zenuwarts.

FREDERIK GOEDEMAN: Notaris.

HORTENSE GOEDEMAN: Notarisvrouw.

FRANK GOEDEMAN: Hun zoon, verliefd op mooi Lientje.

ASTRID GOEDEMAN: Hun dochter.

NICHT AGATHA: Is uit op een huwelijk met Frank.

HUISKNECHT JOHAN

HUISHOUDSTER/DIENSTMEISJE JANSJE

AGENT VAN POLITIE

Sommige taferelen en liedjes aan te vullen met diverse figuratie!!

LIJST MET LIEDJES

GEHANDICAPT
BEDELAARSLIED
ROOIE WAS GEEFT ALTIJD AF
DE MENSEN ZEGGEN ZOVEEL
WAAR IS ZE HEEN
FRANKIE
VERLIEFD
MOOI LIENTJE
BLIJF WAAR JE BENT
HET VERHOOR
IK LAAT HAAR NOOIT MEER GAAN
ZO EEN MAN BESTAAT ER NIET
EINDE
LATER
MOOI LIENTJE

DECOR:

Rond de wisseling 19e/20e eeuw. Een morsig pleintje in een stadje. Op het pleintje komen diverse straten en steegjes uit. Een bankje. Een kapotte straatlantaarn. Door z'n wielen gezakte handkar. Manden met ondefinieerbare inhoud. Gescheurde gordijnen voor groezelige ramen. Armoedig.

EERSTE BEDRIJF

BROODPAP

Een meisje van ongeveer 16/17 jaar komt half struikelend op. Ze torst een grote wasmand, hoog en loodzwaar opgetast met allerhande wasgoed. Ze kan de mand niet langer vasthouden. Ze valt met mand en al. Het wasgoed sliert over de grond. Ze gaat er verslagen op haar knieën bijzitten en begint traag het wasgoed weer meer of minder opgevouwen terug in de mand te doen. Dit meisje zal de hoofdpersoon worden in ons verhaal: Lena, oftewel "MOOI LIENTJE". Een kijdende stem vanuit de coulissen. De stem van moeder Eliza, de beheerster van een soort weeshuis.

MOEDER ELIZA: Hee!!! Heeee!!!! Stom wicht!!! Heb je verdomme stront in je pote? Ruim op die rotzooi!!! Mot je potdome toch eris kijke! Al het strijkgoed naar de sodemieterij!!! Schiet op!!! Ruim op, vervloekt nog aan toe! Of mot ik je aan het werk ransele!? (*Lena schrikt erg. Ze propt haastig het wasgoed in de mand terug en vlucht het toneel af, de mand achter zich aan slepend. Een paar stukken wasgoed blijven achter. Moeder Eliza komt op. Een heksachtig type. Loopt krom, met een soort wandelstok, rookt een pijpje. Een druipneus, die ze voortdurend ophaalt. Mank*) Stom rund! Ken alles weer overnieuw! Kom hier, dan sla ik je voor je luie flikker! Luizebos! Ha, kijk 'r lope! Je ken je vrete wel vergeten, vanavond, stomme trut. En morrege ook. Ik zal je wel krijge, lelijke kleine sallemander.... (*een andere morsige oude vrouw op. Dit is dove Ka*)

DOVE KA: God-zal-me-segene, wat 'n gekrijs! Tegen wie ga jij zo tekeer? Ik leg te schudde in me nest.... Ken 't niet wat minder zo vroeg in de morge?

MOEDER ELIZA (*nog steeds boos*): Die wasmeid van me, die Stomme Lena... Laat me daar verdomme alle was uit d'r pote lazere.. Hier, mot je kijke... (*pikt met haar stok een paar op de grond gevallen kledingstukken en lappen op*) Alles weer vuil. En dit moest vandaag schóón terug... Dat lukt nooit meer... dat kost weer geld.... Daar zal dat secreet voor boete..... Trouwens, wat bazel jij? Ken jij me hore dan? Jij bent toch doof?

DOVE KA: Ik ben alleen doof as ik dat wil. En da's heel makkelijk. Wat je niet verstaan wil, hoor je niet... En as ze denke dat je iets toch niet hoort, versta je et wel.... Ha ha.....

GEHANDICAPT

Het is niet mak'lijk met een handicap te leve.
De een is kreupel en de andere is lam.
En nummer drie ziet hoe ze hande altijd beve,
en hij begrijpt niet dat dat door de borrels kwam.
Maar wie het handig doet die weet het te gebruike.
Die slaat er geld uit omdat-ie zo zielig is.
Zo ken je af en toe es aan de weelde ruike,
wanneer je vindt dat je vermogen toch wat ielig is!

Gehandicapt. Gehandicapt.
Je moest es wete hoeveel mooie kansen je nog hebt.
Gehandicapt. Gehandicapt.
En iedereen is vol van medelijden.
Ik ken een blinde man en die doet alles op de tast.
Maar praat-ie met een jonge meid dan grijpt-ie d'r steeds vast.
Gehandicapt. Gehandicapt
Da's iets wat grote mogelijkheden scheidt.

Ik heb een tante die is zonder neus gebore.
Maar op de kermis is ze nu kapitalist.
Ze had een dochter die haar tong vroeg heeft verlore,
zodat ze niet kan praten, maar voordurend slist.
En ook me vader wist de mense te bespele,
die zat te bedele met één been op ze rug.
As de politie kwam om hem iets mee te dele,
verdween-ie bliksemsnel. Mijn God, wat was-ie vlug!

Gehandicapt. Gehandicapt. (*enz*)

Wees daarom zuinig op de vreselijkste kwalen.
Ze zijn garantie voor een levenslang pensioen.
Je kunt er altijd weer je schulden mee betalen,
voor jouw ellende geve mense heel graag poen.
Een zwarte bril. Ze denke: O, die zal wel blind zijn.
Een grote hoorn. Ze wete: O, die is dus doof.
En wat is zieliger dan ongelukkig kind zijn?
Niemand wil weten dat ik jou een kooltje stoof!

Gehandicapt. Gehandicapt. (*enz*)

MOEDER ELIZA: Ik heb een blinde bedelaar gekend, die zag echt niks... Die was blind geschoten.. Maar het verschil tussen een kopere stuiver en een gouwe tientje... Dat wist-ie onmiddellijk... Hij zei dat-ie het rook...

DOVE KA: Mijn moeder bedelde met me jongste zussie... Die was niet helemaal tof, die had een waterhoofd....

MOEDER ELIZA: Dat zit bij jullie in de familie.

DOVE KA: Een waterhoofd dus... Je houdt het niet voor mogelijk wat dat opleverde... Een goudmijn... Ja, toen hadde we het best.... Maar ja, me zussie is maar drie jaar geworden... Toen stierf ze.....

MOEDER ELIZA: Door dat waterhoofd?

DOVE KA (*spijtig*): Nee, door een strenge winter... Daar kon ze niet tege....

MOEDER ELIZA (*grimmig*): Stukgevroren.

DOVE KA: Zoiets, ja... Breng die koters van jou nog wel deris wat mee?

MOEDER ELIZA (*toegeeflijk*): Ik mag niet klage, ik mag niet klage.... Ik heb nou een tweeling.... Ja, die twee kleine blondjes... De een zit in een wagentje want die ken zogenaamd niet lope..... En die ander duwt d'r dan..... En dan zinge ze, met ze tweeje - mooi hoor - tweestemmig aandoenlijke wijsjes..... De trane lope de mense over hun gezicht... En geve, géve... Laatst vroeg zo'n deftige mejoffer met trane in d'r oge of zij ze niet hebbe mocht... Je ken ze kope, zei ik.. Wat denk je dat ik wel niet in die twee genvesteerd heb? Honderd gulde per stuk, dan mag je ze zo meeneme... Maar dat vond ze te duur....

DOVE KA: Had je ze daarvoor weggedaan?

MOEDER ELIZA: Wat dacht je? Ik heb er zo'n kleine twintig... Ze motte allemaal ete... Geen weeshuis wil ze.. Want er is geen geld.... Vondeling bene het, of vergissinkies van rijke dames met minnaars... Verzuipe mag je ze niet... Maar wat er wél mee mag gebeure, dat wordt er niet bijverteld.... En as de weeshuize vol zitte, dan moge ze naar moeder Eliza... Want die heb altijd plaats... Ook as ze vol is....

DOVE KA: En dus stuur je ze te bedele.

MOEDER ELIZA: Niet allemaal... Een paar hebbe een diensie... Ik heb twee meide uitbesteed aan Mooie Marie... Die spele de hoer.. Vier werke d'r op de azijnfabriek in de stad... Een paar knulle in de stalhouwerij van Verberne... Die kwam laatst om een nieuwe kracht want een paard van 'm had een joch half lens getrapt.... Ik zeg: je mot ze wel héél late, hoor.. Hi hi hi... Je mot er zuinig op weze... Nou, en de schoorsteenveggers kenne d'r ieder jaar wel een paar

gebruike... Die hebbe nog al es een ongelukkie... Laatst nog, die Italiaan, die Umberto... Laat zo'n jonge zo in het vuur lazere... Schreeuwe dat et joch dee.... Ik zeg, nou dan mot je Lena maar meeneme... Die zegt nooit wat.. Die kwekt tenminste niet as ze een beetje geroosterd wordt... Maar nee, die most-ie niet... Ze was 'm te zwaar, zeit-ie.....

DOVE KA: Dat wasmeisje van je. Hoe kwam je daar eigenlijk aan?

MOEDER ELIZA: O, dat is heel vreemd gegaan. Op een avond, zo'n tien jaar geleden, werd er gebeld....

DOVE KA: Wat werd er verteld?

MOEDER ELIZA: Ach Jezis, nou krije we dát weer. Ze is weer doof. GEBELD!!!

DOVE KA: Je hoeft niet zo te schreeuwe, ik ben niet doof... Dus je gebruikte geweld.

MOEDER ELIZA: Laat maar zitten. Er werd gebeld. Stikdonker. Ik doe ope.. Staat er een lange, mysterieuze figuur voor de deur. Totaal in het zwart gekleed. Met een grote zwarte zak naast hem. Dichtgebonden. Ik zeg: "Heerschap, wat mot dat?" Zeg ik. Zegt die figuur met donkere stem: "Moeder Eliza?" Ik zeg: "Om u te diene." Zeg ik. Douwt-ie me die zak in me hande. En een beurs. Met vijftwintig gouwe tientjes, naar later bleek. En hij zegt: "Zorg goed voor haar." En weg was-ie. Het leek wel een spook. Ik naar binne met die beurs. Wij telle, me man en ik. Vijftwintig gouwe tientjes!

DOVE KA: Dat had je al gezegd.

MOEDER ELIZA: Kijk, as et om geld gaat versta jij alles. Me man zegt: "en wat zit er in die grote zak?" zegt-ie. Ik zeg: "Die ga ik niet sjouwe." Zeg ik. Dus me man sleept die zak naar binne. Zit er een kind in. Een meissie. Van een jaar of zes, zeve... Met een zootje papiere met allerlei letters er op. En een boekie waar in geschreve was... Nou ja, ik ken toch niet leze en schrijve, dus dat heb ik meteen maar weggeflickerd... En dat kind hebbe we Lena genoemd.... Naar de kat van de bure, want die was de vorige week onder een handkar doodgereje....

DOVE KA: Wat een verhaal!

MOEDER ELIZA: Ja. Maar het mooiste komp nog. Ieder jaar op dezelfde dag as dat dat kind gebracht wier, komp er een figuur, 's avonds laat, en die brengt opnieuw vijftwintig gouwe tientjes.

DOVE KA: Een fortuin!

MOEDER ELIZA: Wat dacht je? Een goudmijn! Dus die doe ik niet weg! Da's de kip met de gouwe eiere slachte! Daarom laat ik haar niet bedele. Ik laat haar gewoon werke: ze doet de was. Van de

hele tent en van wat deftige lui. En ze krijgt twee keer per dag ete. En zo nu en dan es wat nieuwe klere... Nee, dat kind heb et rijk hier...

DOVE KA: Had je dat nou niet bij de pelisie motte melde?

MOEDER ELIZA (*schril lachend*): De prinsemarij? Ik kijk wel link uit. Niet dat et ze trouwens ene makke zal interessere wat dat koter vandaan komp, maar die vijftewintig gouwe tientjes, dáár benne ze geil op...!!! Nee, mondje dicht... Wat niet weet, wat niet deert.....

DOVE KA: En heb dat kind nou zelf nooit es gevraagd.....

MOEDER ELIZA (*beslist*): Nee. Ook weer zoiets geks. Ze heb nog nooit een bek tege me ope gedaan. In al die tien jare. Ze huilt ook niet. Al sla je d'r verrot. En denk er om, Manus, me vent, kén beuke....

DOVE KA (*droog*): Ja, daar heb-ie al es een paar keer voor vast gezete.... vooral as-t-ie een paar neute op heb.

MOEDER ELIZA (*vertederd vergoelijkend*): Ach wat.... Een beste vent.. Laat me tenminste me gang gaan.... Bemoeit zich niet overal mee.... Mag die man es een borreltje drinke... Wat hebbe wij, arme sodemieters, anders?

DOVE KA (*schril*): Ha! Arm? Rijk, zal je bedoelen, met ieder jaar vijftewintig gouwe tientjes... Plus wat die andere koters nog voor je thuis brenge...! Jij wordt slapende rijk!

MOEDER ELIZA (*fel*): Je most es wete wat er an ete bij me doorgaat! Want ze motte wél allemaal ete? Iedere dag weer.

DOVE KA (*inronisch*): Wat voer je ze dan.

MOEDER ELIZA: Broodpap. Er is niet beter.

DOVE KA: En verder?

MOEDER ELIZA: Verder? Verder magge ze alles ete opete dat ze op straat kenne krije of vinde. Alles! Ze magge alles houwe en zelf opete. Oók fruit. Magge ze ook helemaal zelf opete. Hoef ik niks van te hebbe. Is voor hún. Allemaal. Helemaal.

DOVE KA: En de cente?

MOEDER ELIZA (*kort af*): De poen is voor mijn. Ze motte betale voor kost en inwoning. Voor niks gaat de zon op.

DOVE KA: En as d'r eentje toch wat achter houdt?

MOEDER ELIZA: Dan komt Manus. Met z'n riem. Dat helpt altijd. Van een pak ransel is nog nooit iemand slechter geworde.

DOVE KA: Slaan helpt toch niet altijd?

MOEDER ELIZA (*beslist*): O jawel. Dan sla je niet hard genoeg. Een paar weke gelede probeerde dat ene joch, Tom heet-ie geloof ik, me te tille.... Voor een paar kwartjes... Nou, hij heb een dage niet goed kenne lope nadat Manus met em klaar was, maar dat kwam

goed uit.... Een manke haalt meer op... Ik zeg nog tege Manus: Sla d'r nog maar es eentje kreupel, zeg ik.... Dat scheelt in de inkomste... Vooral in de winter, met sneeuw en ijs..... Zo tege de Kerst.... dan benne de mense in een gulle bui, vooral as et zielige kindere betreft.....

DOVE KA: Ja... Kindere bedele et best.... As ik nou de straat op ga en ik hou me jat op, heb ik na een dag hard werreke amper genoeg voor een half maatje....

MOEDER ELIZA: D'r wordt ook veel te veel gebedeld? Door Jan en Alleman. Overal bedele ze, op iedere hoek van de straat. En niemand doet er wat tege..... Weet je wat zou hellepe? Een goeie strenge winter met veel vorst... Dan vrieze d'r flink zootje dood en dat geeft dan weer ruimte...

DOVE KA: Ja, dat zou veel schele.....

BEDELAARSLIED

Aalmoes, aalmoes.
Voor een stumper zonder been.
Aalmoes, aalmoes.
Want uw hart is niet van steen.
Ach, kijk ze lijden. Zie ze kreperen.
Arme mensen zullen uw barmhartigheid waarderen!
Aalmoes. Aalmoes.
Geef ons toch met gulle hand.

Centen. Centen.
Voor een slokkie op de hoek.
Venten. Venten.
Wie koopt er van mij wat koek?
Ach, kijk ze kijken. Dat zijn de rijken.
Die toch altijd weer het allerslimste blijken!
Centen. Centen.
Strijk uw hand over uw hart.

Schooiers. Schooiers.
Zie het schorrie morrie aan.
Pooiers. Pooiers.
Niemand met een nette baan.
Met houten poten, liggend in goten.
Mensen die je eigenlijk maar af moet stoten.

Schooiers. Schooiers.
Ze zijn overal te veel.

Reden. Reden?
Hoort het bij de maatschappij?
Geen verleden.
Is er nog wel hoop voor mij?
Waar mag ik werken, waar mag ik wonen,
waar mag ik mij echt zoals ik ben vertonen?
Reden, reden.
Hierom heb ik niet gevraagd.

Kansen. Kansen
Hebben we ze ooit gehad.
Kansen. Kansen.
Altijd is er wel weer wat.
Maar je blijft hopen, en je blijft dromen.
Op een dag moet toch es een verbetering komen!
Kansen. Kansen.
Eenmaal komt de kans voor mij!

(dit lied kan meegezongen worden door meerdere bedelaars/bedelaressen)

DOVE KA: En daar komt je man. En die is weer es dronken. *(Manus op. Een verlopen sujet. Een klaploper van het zuiverste water)*

MOEDER ELIZA *(scherp)*: Waar kom jij nou weer vandaan? Heb je weer zitte zuipe?

MANUS *(beschonken)*: Ik heb nagedacht. Ik heb grootse plannen.

MOEDER ELIZA *(sarcastisch, tot Ka)*: Let op, hij hep planne. *(tot Manus)* Zalle wel weer béndes geld oplevere, die planne van jou? Op papier dan. In werkelijkheid koste jouw planne altijd bérrege poen.

MANUS *(bezwerend)*: Mens, sta toch niet zo te schreeuwen asof je geslage wordt.... We kenne spatstinkendriek worre asseme et goed aanpakke.... We gane in sake.

DOVE KA *(hand achter het oor)*: Wat gaat-ie make?

MANUS: Hou jij es effe je klep, ouwe dove schellevis..... *(tot Eliza)* Ik heb een gouwe tip gekrege....

MOEDER ELIZA *(koel)*: Zal wel.

MANUS: De stad gaat uitbreide...

DOVE KA: Wie gaat een trui breie?

MANUS: In oostelijke richting.....

DOVE KA: In een inrichting?

MANUS: En dus motte ze grond kope bij de Bleekveldweg.

DOVE KA: O, nou is je geld weg.

MANUS: Die grond is nou nog van de weduwe Tuinema...

DOVE KA: Ja, vooruit, tuinen maar.

MANUS: Dat mens is 78 jaar en een beetje dement.

DOVE KA: Zo, dan ben je verwend.

MANUS: De weduwe Tuinema hep ook nog een wasserij. Een goed lopende wasserij. Die kenne we ook zo overneme.... Mét alle grond. Zijne we in één klap de meest aanzienlijke familie van de stad. Uit de sloppe, in het pluche... Hoe vin-je dat?

MOEDER ELIZA (*die het hele verhaal met stijgende verbazing heeft aangehoord*): Uit de sloppe? Naar de knoppe, zaije bedoele.... Man, je bent niet goed wijs.... Brengt de bedelarij, de hoerarij en het zakkenrolle je niet genoeg op? Je ken toch zuipe wat je wil? Vrete wat je lust? Pakke waar je zin in heb? Wij in zake, ha ha ha.... Trouwens, we hebbe d'r niet eens de cente voor.... Wat denk je dat die koters niet allemaal koste, aan kleding, onderdak, vrete....

DOVE KA (*scherp*): Broodpap. Maar wat ze vinde magge ze self opvrete. Je bent toch wel een goed mens, Eliza.

MANUS: We kope de hele boel voor vijftwintighonderd gulde.

MOEDER ELIZA (*grijpt naar haar hart*): Kristeneziele.

DOVE KA (*achterdochtig*): Wie is ter ziele?

MOEDER ELIZA (*schrikt*): Zoveel geld heb ik nog nooit bij mekaar gezien!

MANUS (*kalm*): Zoveel geld zie jij dagelijks bijmekaar.

MOEDER ELIZA: Je bent zat.... Of hartstikke gek... Vijftwintighonderd gulde... Asof et niks is... Wie hep dat nou.

MANUS (*beslist*): Jij.

MOEDER ELIZA (*wat nerveus wordend onder Manus' zekerheid*): Op je bolle oge.....

MANUS: In de witte po.

MOEDER ELIZA (*zenuwachtig met haar handend wriemelend*): Witte Po? Witte Po? Wat bazel je nou toch, man.... Welke witte Po? We hebbe niet een een po, we...

MANUS (*rustig*): De witte po die je nooit gebruikt... De witte po die onderin jouw nachtkassie staat.. Die witte po met gouwe tientjes.... Tien jaar lang opgespaard van die Lena... Niemand weet er wat van, maar IK weet et.... Tien jaar lang, ieder jaar vijftwintig gouwe tientjes.... Da's tweehonderdenvijftig gouwe tientjes... Da's vijftwintig honderd gulde.....

DOVE KA (*bewonderend*): Rekene ken-ie.

MOEDER ELIZA (*in het nauw gebracht*): Je zwetst.

MANUS (*ironisch*): Mot ik ze effe hale?

MOEDER ELIZA (*als door een adder gebeten*): Nee!!!! Blijf af. Dat is mijn geld.

MANUS: Dat geld is van die Lena.

MOEDER ELIZA: Dat geld is voor mij! Daar betaal ik dat kind d'r levensonderhoud van.

DOVE KA (*knikkend*): Broodpap. Maar, watte ze vinde....

MOEDER ELIZA: En et is me appeltje voor de dorst.. Me ouwedagsvoorziening.... Jij blijft er af!

MANUS: Dus je hebt ze wel.

MOEDER ELIZA: Ja. Eh.... Nee! In ieder geval.... 't Is niet voor jou met je idiote planne. We doene et niet. We komme nou ook rond.... Op een nette manier.....

DOVE KA: Bedele, zakkerolle en de hoer spele.... En broodpap. Maar, watte ze vi.....

MANUS: D'r is een nieuwe wet tege bedele en landloperij... Volgend jaar pakke ze al je kleine bedelaartjes op... Stoppe ze ze in een inrichting.....

DOVE KA: O, ze motte in die inrichting trui breie....

MANUS: En jij bent je bron van inkomste kwijt. We kenne ze ook allemaal in die wasserij late werreke... Die zaak van de weduwe Tuinema loopt heel best... Ze heb meer dan twintig wasvrouwe in dienst... En strijksters... en fijnstrijksters..... Ze betaalt ze een hongerloon en het geld stroomt binne....

MOEDER ELIZA (*misprijzend*): Een wasserij....

MANUS: Een gouwe belegging.

MOEDER ELIZA (*met walging*): Werke voor je geld.....

MANUS: Opgepakt worde wegens aanleiding geve tot bedelarij en landloperij.... Meissies van veertien, vijftien jaar verhure aan Mooie Marie... Nee, dat is natuurlijk een stuk veelbelovender....

MOEDER ELIZA (*argwanend*): Is dat waar, dat van die wet?

DOVE KA: Wie is er klaar voor ze bed?

MANUS (*gewichtig*): Ik heb et van een klerk op et plesiebero.... Die lange met die grote snor... Die zo op kleine meissies valt bij Mooie Marie....

MOEDER ELIZA (*verachtelijk*): O, die viezerik....

MANUS: Jawel, maar wél met toegang tot het kabinet van de burregemeester....

MOEDER ELIZA (*achterdochtig*): En waarom vertelt die snuiter jou dat allemaal? Wat steekt daarachter?

MANUS (*samenzweerderig*): Hij had weer es zo'n zin... Hij wou weer es langs komme bij Mooie Marie... Voor een nieuw, vers meissie.... Jong.... Mooi.... Blond....

MOEDER ELIZA (*beslist*): Die heb ik niet op et moment.

MANUS (*slim-gemeen*): Lena.

MOEDER ELIZA: Die stomme?

MANUS: Dat ze niet kan of wil prate is mijn zorg niet.... Die klerk dat meissie.... Wij de cente en de aankoop van ons leve...

MOEDER ELIZA (*aarzelend*): Eh... Maar... maar as ze d'r dan achterkomme dat we met dat geld... eh...

MANUS (*schouderophalend*): Dan heb je dat geld toch gebruikt voor et levens onderhoud....

DOVE KA: Broodpap. Maar watte ze.....

MOEDER ELIZA: Ik ben d'r huiverig van... Grond.... Een wasserij... Bezit geeft zorg....

MANUS: Dat bezit wordt alleen maar meer..... Mens, denk je toch es in.... Rijkdom... Een dak dat niet lekt... Slape in een bed met schone lakens..... Nieuwe klere..... Iedere dag vlees en wijn.... Jouw weze zijne onze wasmeide.... Een goudmijn.

MOEDER ELIZA: Meide genoeg... Maar bij Mooie Marie verdiene ze niet slecht....

MANUS (*ongeduldig*): Bij Mooie Marie lope ze wat op, of ze worde zelf opgepakt..... Dag broodwinning.... Nee, die wasserij, da's andere koek.... Da's nog es wat anders dan....

DOVE KA: Broodpap.

ROOIE WAS GEEFT ALTIJD AF (*Wasvrouwenlied*)

Alles in de tobbe, alles in de tobbe,
 alles in de soda en de zeep.
 Bleken, boenen, schrobben, bleken, boenen, schrobben,
 al het vuile goed gaat in de week.
 Stapels vieze kleren, smerig ondergoed.
 En dat van de slager dat zit altijd onder 't bloed!
 Kiezen en sorteren, wassen moet je leren,
 werken voor een anders goeie goed.
 Maar soms is het schrikke, wat ze je flikke,
 dan is de was een straf!
 Twee rooie sokke, krijg toch de pokke,
 die vervloekte sokke geve af!

Rooie was geeft altijd af! Rooie was geeft altijd af!
Wat je ook aan wasmiddel gaf,
rooie was geeft altijd af!
Soms sta ik gewoonweg paf. Soms sta ik gewoonweg paf!
Slinks verborgen, gemeen en laf,
rooie was geeft altijd af!

Klove in je hande, klove in je hande,
reuma in je knieën en je rug.
Eigenlijk een schande, eigenlijk een schande,
en het moet steeds vluggerder dan vlug.
Waterige ogen, een verstopte neus,
altijd zwaarverkouwe, maar wat heb je nou voor keus.
Ploeteren en plassen, stapels kleren wassen,
soms die van een dwerg, soms van een reus.
'k Denk soms bij me eige, 'k zal de klere krije,
dit wordt nog eens me graf!
Twee rooie dasse, die me verrassen,
en die rooie dasse geve af!

Rooie was geeft altijd af! Rooie was geeft altijd af! (enz)

Altijd kouwe pote, altijd kouwe pote,
altijd met je lijer in het nat.
Hemde groot as bote, hemde groot as bote,
en in alle broeke zit een gat.
Hoesterige meide, vaak met hoge koorts,
longontsteking of bronchitus, enzovoort!
Wasse zonder klage, tot je wordt onstlage,
beule in de ware zin des woords.
Staan ze weer te vloeke, bij twee rooie broeke.
Hekel aan dat geblaf!
Twee rooie broeke, ga ze maar zoeke,
want die rooie broeke geve af!!!

Rooie was geeft altijd af! Rooie was geeft altijd af! (enz)
(lied te zingen door meerdere wasvrouwen. Mooie Marie op)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto